იმერეთი

ყოველდღიური გაზეთი

ფასი:
წლიურათ . . . . . 7 მანეთი
ექვსთვიურათ . . . . . 4 მანეთი
სამთვიურათ . . . . . 3 აბაზი
ცალკე ნომრის ერთი შაური.

წლიური ხელისმომწერლებს გაზეთის ფასი შეუძლიათ ნაწილ-ნაწილათ გადაიხადონ: ხელის მოწერის დროს 3 მანეთი და დანარჩენი კიდევ ნაწილ-ნაწილათ. სახელგარეთ წლიურათ 14 ნ., ნახევარი წლით 8 მან., თვიურათ 6 აბაზი.

№ 36
წელიწადი მეოთხე
— 1913 —
ხუთშაბათი, 14 თებერვალი

რედაქცია მოთავსებულია ქუთაისში, ივანოვის ქუჩაზე, ს. ი. შილაძის სახლში, (პეშაურის შაიქაზე მგზავრთა სასტუმროს პირდაპირ).

ტელეფონი № 149.

პაპიროზი „როსკოშ“ ქეს. „კომეტა“

25 ც.—ორ შაურათ. 15 ც.—6 კ. ქ. თფილისი.

მიიღება ხელისმოწერა 1913 წლისათვის ყოველდღიურ გაზეთზე.

წელიწადი მეოთხე
1913

იმერეთი

წელიწადი მეოთხე
1913

გაზეთის ფასი:
ერთი წლით . . 7 მანეთი,
ნახევარი წლით . . 4 მანეთი,
ერთი თვით . . . 4 აბაზი
და ცალკე ნომრის . . 1 შაური.

წლიურ ხელისმომწერლებს შეუძლიათ გაზეთის ფასი ნაწილ-ნაწილათ გადაიხადონ: ხელისმოწერის დროს სამი მანეთი, პირველ მაისს ორი მანეთი და პირველ ივნისს კიდევ ორი მანეთი.

მოსწავლეებს, სათავისტომოებსა და სოფლის უფასო წიგნსაცავ-საშკოთხველოებს გაზეთი წლიურათ ეთმობათ ოთხ შაურათ, ხოლო ნოემბრიდან და სოფლის მასწავლებლებს—ხუთ მანეთად. თვიურათ გაზეთი ამავე პირობითის ღირს სამ აბაზათ. მისამართის გამოცვლის ღირს ათ შაურათ. მისამართის გამოცვლის დროს უნდა ნაჩვენები იყოს სრულათ ის მისამართი, რომლითაც დებულობდა გაზეთს და აგრეთვე სწორათ ახალი მისამართიც; სხვანაირათ მისამართის გამოცვლა არ შეიძლება.

სამგლო-ვიარო განცხადების თითო დაბეჭდვა ყველასთვის—სამ მანეთად.

განცხადების ფასი: პირველ გვერდზე პეტიტის ანგარიშით ბჭკარი ღირს 3 შაურათ, მეოთხეზე—ორ შაურათ, შიგნით გვერდზე მორიგებით და გარეშე ცნობები ჩვეულებრივი ასოებით დაბეჭდილი თითო ბჭკარი თითო აბაზათ. შრომის მაძიებართ განცხადება—ნახევარ ფასათ.

გაზეთის დასაკვეთი ფასი და აგრეთვე სხვა ანგარიშებიც უსათუოთ ამ მისამართით უნდა გამოიგზავნოს: Кутаисъ, редакція и контора газеты „ИМЕРЕТИ“, Василію М. Челидзе.

ადრესის შეცვლა ორ შაურათ.

ქალაქ ქუთაისის ქუჩ. ნავ... დღ...
ესოლიდ ერთი წარმო...
მაღაზიელი ქუთ. ღა...
მის მაზრისა ამ პროდ...
ერ სანაძლოდ ფარნებისა
იგავი. ნ.
უფრთხილდით მიმსგავსებას
მისამართი ალექსანდრეს ქუჩა, თეოდორაძის სახლი ტელეფონი № 18.

...ელ საბანაოში მცხოვრები რეკრ ნიკოლოზის ძე, მეუღლე მისი ...ტორინე, შვილი პიმენი, ელენე პარიკილის ასული სვახიდები და არაჟ... დვითის ძე ვაჭარაძე გულითადი მწუხარებით აუწყებენ ნათესავსა ...ნებობით პირველნი საყვარელი შვილის, მერო ძმის, მესამე მეუღ... ლის და მეოთხე ძიძოფას ამბანაგის ქ. პეროსის მოვაჭრის

თევდორე რევაზის ძე სვანიძის

გადაცვალებას.

...ელი მინდორა პავლე ძნელაძის ასული ტურაბელიძისა შვილები მაღ..., ხარო, გიორგი, ნინო და პაველე, დედა მარიამი და ძმები ილიკო და ...ნო აუწყებენ ნათესავსა და პატივისმცემელსა, რომ შაბათს 16 თებერ... ლს გადახდილი იქნება წლის წირვა და პანაშვიდი მირველის უსაყვარ... ლესი მეუღლისა, მეორენის ძიძოფასი მამის, მესამეს დაუვიწყარი შვი... ლის და უკანასკნელის ძმისა.

სერაფიონ გიორგის ძე ტურაბელიძის

ლის მოსახსენებლათ. პანაშვიდი დაიწყება დილის 11 საათზე თავარ... ანგელოზის ტაძრის სასაფლაოზე.

ქართული თეატრი.

ხუთშაბათს, 14 თებერვალს

...ის კასირის ეპ. ერისთვის საბენეფისო

...წარმოდგენილი იქნება: ცნობილი პიესა დე-კურსელისა

...ლრი ჯიგჯგირი

...ა. და 7 საათზედ. მსახიობნი: თარგ. ვ. აბაშიძის მიერ ქქ. ამირეჯიბის, ვ. მელიონის, ვ. ქილარ-ჯიშვილის, ო. ღოლობერ-ძის, ა. ჩარკვიძე, ნ. ჩხეიძის, ა. ჩხეიძის ასულნი; ბბ.: ვ. არაბიძე, გ. არადელი-იშხნელი, ნ. გვახარძე, ა. იმედაშვილი, კ. მაჭარაშვილი, ა. მგელაძეშვილი, ა. სანდალიძე, მ. ქორელი, შ. შარაშიძე, შ. ხონელი, პანტურაშვილი, ველიძე.

...ეფასონი ვ. ქორელი. დასწყებისა სდ 8 საათზე ...ბილეთების ფასი საბენეფისოა. თეატრის ადმინისტრატორი გ. ურუშაძე.

ქ. ქუთაისში

...ტრო-პარეწველობის სამინისტროს უწყებაში მყოფი

საბუღალტერო კურსები

გ. გ. გიგინეიშვილისა.

...ებს იხსნება კურსებზე მეორე განყოფილება. მსმენელები მიიღებიან ოთხი ...ლი მოზრდილობით (გიმნაზია, სამხედრო თუ სასულიერო სასწავლებელი). კურსი ...ება ათი თვისა. სწავლის ფული ასი მან. თხოვნები მიიღება კურსების კანცელარიაში (თფილისის ქუჩა).

გამოცდა მასწავლებლობის თხილ

ამზადებენ ბავშვებს ხელმისაწვდომ ფასათ და ბეჯითად. შეუძლიათ მოამზადონ ყველა საშვალო სასწავლებლის დაბალ კლასისთვის, აგრეთვე სასულიერო და სამოქალაქო სასწავლებლის ყველა კლასისთვის. გაკვეთილებს უსწორებენ სწავლაში სუსტებს და ჩაშორებულებს ახალი მეთოდით. საცდელ გაკვეთილები უფასოთ.

მისამართი „იმერეთის“ რედაქციაში.

აქიმი ს. ი. ფიშინი ქირურგიულ და საშვილო სნეულება ყოველდღე 12—2 და 4—6 საათამდი. გოშიტლის ქ. გვახარიას სახლი.

აქიმი ი. ჩარქოვი.

...ებს მსოფლად და განსაკუთრებით ...კანს, ვენერიულსა და სიფილისიან ...ავთმყოფობას. დღეის 12 სთ. 2-დე; სადამის 5—7.

...ადა ჭაჭუასძის ქ. ბეშქიძის შესახვევი ...ასკვანის სახლი.

მასაჟიო სამკურნალო კაბინეტი

ვ. გალანჩოვაკისა

ვკურნავ მასპინძ, სააქიმო ვარჯიშობით, კანქვეშ შესაშბაპუნებელი წამლით და ესპრ სახეზე: მუშუკებს, ნაოჭებს, ჭორფლს, მეტ სიწითლეს, ნაყვავილებსა და სახის ყოველგვარ ავათმყოფობას.

გენერალის ქუჩა აქიმის ს. ლორთქიფანიძის სახლი.

დღიური

— ოსმალეთში ახალგაზდა ოსმალების წინააღმდეგ ბრძოლა მზადდებოდა.

— ხონთქართან გარდა ახალგაზდა ოსმალებისა უველა პარტიის წარმომადგენლები მივიდენ და სთხოვეს ხონთქრობას—თავი დაენებებინა.

— უკანასკნელ შეტაკების დროს ანატოლიის დივიზიის ჯარის კაცთა 75 პროცენტი მოუკლეს.

— „ნოვოე ვრემიაში“ რუმანიელების წინააღმდეგ მოთავსებულმა წერილმა რუმინიელთა შორის დიდი აშფოთება გამოიწვია. ბუქარესტში ურიცხვი ხალხი შეიკრიბა რუსეთის საელჩოს წინ, რუსეთის საწინააღმდეგო დემონსტრაციის მოსახდენათ, მაგრამ ხალხი პოლიციელებმა გაფანტა.

— რუსეთის სურვილია—ალბანეთი და შავმთიელთა გაიარონიას და მეფეთ შავმთიელთას ახლანდელი მეფე ნიკოლოზი იყოს.

— სათ... მეორის სახ... ლობას გაუწევს.

— სტამბოლიდან ცნობაა—დარდანელსა და გალიპოლში შიმშილობაო.

— რუმინიას 300000 შეიარაღებული ჯარის კაცი ყავს. 1914 წელს მოსაწვევ ჯარის კაცს წელს მოიწვევსო.

— ინგლისმა ტიბეტის შესახებ ჩინეთს რამდენიმე მოთხოვნილება წარუდგინა.

— გუბერნატორების თათბირმა პოლიციის რეფორმის განხილვა დაასრულა.

— კაპიტანი სკოლის ქერეკ ლედის ხარისხი, უბოძეს.

— ჯავერ-პაიარი, რომელიც ალბანეთს წავიდა, რათა იქ სერბიის წინააღმდეგ ამბოხება მოეხდინა, ალბანელებმა მოკლეს.

— ადრიანოპოლში სურსათი გამოილია და ჯარი ბძანების აღარ ემორჩილებაო.

— პორტის დამცველი ჯარი გაძლერეს.

— ესკიშეჰირში ოსმალეთის ჯარი, რომელიც ბძოლის ველზე გაგზავნეს, აჯანყდა და გაიცხადა—ახალ მთავრობას არ დავემორჩილებითო.

„სპილოების“ განაკში.

არ იფიქროთ მკითხველო, ვითომ ინდოეთის სპილოებზე მინდოდეს ამ ჟამად თქვენთან საუბარი! ინდოეთი ჩვენზე ძლიერ შორსაა და იქამდი ხელი ძნელათ მიგვიწვდება! მაგრამ, მაღლობა ღმერთს, სპილოების გასაცნობათ იქ მოგზაურობა ამიერიდან აღარ გვჭირდება: ამ „სჭკვა-ქანიათ“ ჯგუფი ავერ ახლოდრელე ღმითაჩინა ჩვენში სწორუპოვარმა „ზოოლოგმა“ (უკაცრავათ, „პუბლიცისტმა“) ბ. მ—ნმა. ასეთი ღმოჩენა მან აღუწყო საზოგადოებას „მერკურის“ 34 №-ში.—სწორეთ არ მეგონა, თუ „სოციალური დემოკრატიის წარმომადგენელი“ (ასე რიხიანათ უწოდებს თავის თავს ბ. მ—ნი!) იმავე დროს ცნობილი და ყნოსვა მახვილი „ზოოლოგიც“ იყო! „მეი-ბეით, ფიქირ-ბეით!“—ბძანა ალკამ,

და ჩვენც ეგეც უნდა გვიმეოროთ, რადგან სწორედ ღვთ შეიტყეთო, რომ ასეთი „ტალანტი", ანუ „ძალთა ძალი" შეეწყნელათ იკარგებოდა ჩვენში!

სხვ სი რა მოგახსენოთ, ჩემის მხრით კი დიდათ გწყდები ბ. ბ—ნო ასეთი დამორჩილისათვის! და რომ მისი ღმოჩენა შეშარატებასთან ახლოა, თუ ნებას მიბოძებს მათი „ძალთა-ძალ-ება", მც - რედ მაინც განვმარტავ.

სპილო, როგორც სქელ-კანიანთა წარმომადგენელი, როგორც ამტკიცებს ბ. ბერგი (და მასთან ბ. მ—ნი) თურმე არც უგრძნური ცხოველია, მაგრამ ეგეა, რომ იმის სქელ კანსა და შუბლის ძვალში ეგრე ადვილათ ვერავითარი ბზარებსა ვერ შეატანს; მაგრამ თუ კი ერთხელაც შეატანა შიგ, თუნდ უკუღმართი აზრიც იყოს, სიდიდემდი მისი მონა-მორჩილი ხდება!.. საკუთარი აზროვნებას თურმე ძლიერ მოკლებულია ეს უზარ-მაზარი ცხოველი, მაგრამ სხვის ნაკარნახევს კი რიგიანათ ითვისებს! და „ეჟი ამტომაც პაწაწკუნა ადამიანი ასე ამაიმუნებს მას სადაც და როგორც მოესურვება!..

ერთი საშინელი უმიზეზოთაც ასპრს თურმე ამ ოთხჟეს: მოშიებდა თუ არა, გლეხის ნაშრომ-ნაოფლარს ეწევა და კრავათ რომ გაძღება, თავისი ტლანქი ფეხებით მოსტკენის და მოაობრებს იქაურობას!..

მარა ინდოეთის სპილოებს თქვენი ჭირი წაფლიათ, ოღონდ ჩვენში არ გაჩენილიყო ეს „სქელ-კანიანთა" ჯგუფი! კარგი და ჩინებული მზვაკესაცაა იქაურ და აქაურ ახლათ ღმოჩენილ „სქელკანიანთა" შორის!

ვინ მოთვლის, რა შრომა და ენერგიათი დაბარჯული ჩვენებური დასელგნოთ კ-მთაში ხშირათ სულ უბრალო და ნათელი საკითხების გამო!.. მათი გადაუჯერმორებული აზროვნება ვერ მოიაზრებს, რომ ყველასათვის გასაგები რამ, ნათელი და ცხადი—მეტაფიზიკურ ბურუსში არ გახვეონ, არ დაიბნელონ!.. იღეთ, თუნდ ყმათ აღებული აეტონომია! რა არ უმტკიცეს, რა მაგალითები არ მოუყვანეს, რომ აეტონომიური მართვა-გამგეობა გაცილებით უფრო დემოკრატიული, რადგანაც უფრო ახლო დგას ხალხთან, მასასთან, ვიდრე ცენტრალისტური, მაგრამ ან ისე დაჯერებულან მასში, რომ ეს აზრი შეატანა თავის შუბლის სქელ კანში ამ ნათელმა აზრმა! მარიგებო, ყოველივე საშველება იშმარეს, რომ ეს აზრი დაეზღოთ, დაენელებინათ და სათავეშივე მოესპოთ!.. ხალხს უქადაგებდენ, ავტონომია ბატონ-ყმობას ნიშნავს და თავადებს მოგონილიაო!.. მარამ სანთელ-საშველი გზას არ დაკარგავს ეგ დღეს, როგორც ყველა ხელგაშლილ ავტონომიის მომხრეთა რიცხვი თანდათან მატულობს ჩვენს ხალხში!.

იღეთ თუნდ დროებით ვალდებულობის მოსპობა და კმობით იმ ფულის შესახებ, რომელსაც თ. ალხ. მიიღებს ხაზინიდან — აქ აზარი გამოითქვა სამეურნეო კაპიტალის ბანკის დაარსების შესახებ. ეს მით უფრო ხელსაყრელათ იცვნებს, რომ სწორედ გლეხობას შეეძლება ისაზრებლოს ამ ბანკით თავის მეურნეობის გასაუმჯობესებლათო... როგორც ბატონი ასეთი აზრის გამოთქმა თქვე ვეზაკებოო!— შესწყვიტა „შერცხლის" პუბლიცისტებმა. ყოველ შემთხვევაში აქ საჭიროკი არა იყო რა! სხვა გვარი აზრის გამოთქმა არავის ეუკრძალებს და ვერც ვინმე ამ აკრძალვიდან! მაშ რათ დასჭირდათ ამ მაგარი სიტყვის ჩართვა ამ „სქელ-კანიანის" წერილში?—სწორედ იმიტომ, რომ ისინი „სხვანაირათ" აზროვნობენ, სხვა „ნიადაგზე", დგანან! ცხოვრება ზშირათ ისეთ საკითხებსა სცამს, რომელთა შესახებ ორი აზრის წარმოთქმა ლოღიკის წინააღმდეგია; მაგრამ ლოღიკას ვინ დედგიდევს? ჩვენმა „სპილოებმა"' ოღონდ სხვანაირი აზრი გამოსთქვან და დე, თუნდ და უკუღმართიც იყოს ეს აზრი, ამას „პირტიისთვის" ნიშნშესულობა არა აქვს!..

ერთხელ აკაკიმ იხუმრა: „ჩვენებურ დასელს რომ კითხო, ღორს გაფრენა შეუძლია, თუ არაო,—პირდაპირ როდი გიპასუხებსთ?—ჯერ ღრმათ ჩაფიქრდება, თავს ჩაქნევრავს (როგორც სქელ-კანიანთა წესია!) და მერე მძიმეთ წარმოსთქვამს: „მართალია, ამ საკითხის შესახებ არც მარქსი და არც ენგელსი არას ამბობს, მაგრამ ღორის აგებულებას რომ დავაკვირდეთ, უნდა დავასკვნათ, რომ მას ფრინვა არ უნდა შეეძლოსო"! ფრიად" დამახასიათებელია ჩვენებური „სქელ-კანიანების" აზროვნებისა, რომ იშვიდ დროს სამწუხაროც არ იყოს.

და რომ ჩვენებური დასელები სხვებს მაინცჩალა არიან და საკუთარი პროგრამაც მოკლებული, ეს უკვე დიდი ხანია დამტკიცებულია. მაგრამ რადგანაც სწვების სულ ახლა ჩვენებურ დასელებში გასაღალი არა აქვს, ამიტომ ბარემ აქვე მოვიყვან ბ. პლეხანოვის სიტყვებს (იხ. ჩ. წერილი „იმერეთი" № 59 წარსული წელს):

„ევროპიელმა ამხანაგებმა პროლეტარიატის გეგმონიაზე უარყვეს და ბერნშტეინიანელობას კი იმ ზომად დაჩოქრილნენ, რომ ეროვნულ საკითხსაც მათი საოვალებით უყურებენო" და სხვ. (ის პარტიე" № 3).

ბ. ბ. ჩხეიძის და ჩხენკელის მიერ გამართული დიდი სათათბიროში იმერულ ენაზე მოღვაწეობაა გელოვანის დასაბრალებათ.. გარწმუნებთ, ბ. ბ., რომ არც ბ. ჩხეიძისა და არც ჩხენკელის, არც ბ. გელოვანის პიროვნება მე არ მაინტერესებს; მაგრამ როცა ბ. ჩხეიძემ და ჩხენკელმა სახალხო მკრთების გამო შეკითხვებზე გელოვანი უტიფრათ „ჩაიჩუჩეს", აქ კი ყოველად შეუძლებელია —პირტიული ეინიმობა და თავხედობა არ დაინახოს კაცმა! მაგრამ „მერცხლის" „ყვავი რის ყვავია, თუ რომ მოუფრენ და მართალზე ერთნაირათ არ დაინახავსო?!. ამ სწორუპოვარმა „ყვავმა" არც აცივა, არც აცხელა და ისინი, ვისაც იგი ეკუნთათ დასცდომია, „სქელკანიანთა" წარმომადგენლებათ გამოაცხადა!..

დასელთა ლიტერატურასა და აზროვნებაში საქართველო არ არსებობს; ჩვენ არც წარსული გვქონია, არც აწყოო გვაქვს და ამ პირობებში, რასაკვირველია, ჭიმაველზე ოცნებაც კი არ შეიძლება (გახსენეთ თუნდა ბ. ყვირილეს წერილები)!.. „საშობლო", „მამული შვილი", —ეს სასაცილო, საცილო ცნებებიაო!.. აქ საშუალო-რა ის რიდია, რომ მამულიშვილობას დასცინონ, სამწუხაროა, რომ მამულიშვილს ასე ეოცახა ვეიდეთ ჩვენზე!

რასაკვირველია, მ—ნი, როგორც სოციალური დემოკრატიის წარმომადგენელი" გაწუწება და შეგვრისხავს: „მამულიშვილობა მე ჩემებურათ მესმის და, ვფიქრობ, როგორ ვერა მიდგება, რომ აქ ვარო!.. ვინ იცის, იქნებ მ ნიკ ერთი ის გვართმაგანია, რომელნიც გლეხის ყანაში გაძოვებიან და შემდეგ ფეხით მოსტკენინან!.. და ხომ მოგეხსენებათ:

„ესრეთი კაცი ბაზრისა
ძაღლსა გაჟს შუკად მაგალსა:
შენს არცა ის ურჩევნია,
სად ძვალსა პოებს მრავალსა"!..

ეს იქნება ასეა და სწორედ იმიტომ მიკვირს მ—ნის უტიფრობა, რომ „სოციალური დემოკრატიის წარმომადგენელ—" მიაკვს თავი!..

„მუმლო, ფასკუნჯის ალაგი
საფრენათ როგორ გწადია"?..

დონ.

ახალი ამბავი.

22 თებერვალს, რომანოვების გვარგულობის 300 წლის შეფობის საიუბილეო დღესასწაულის გამო ქალაქის საზოგადო საკრებულოში გაიმართება ხელის მოწერა. მოქალაქეთა საზოგადო სადილი. ვისაც ამ სადილში მონაწილეობის მიღება სურს 7 მანეთი უნდა გადიხადოს. სადილი ნაშუადღევის 4 საათზე დაიწყება.

✦ ქალაქის გამგეობამ მიანდო ტყნაკოსს ვ. კერკიანიშვილს მომავალ დღესასწაულზე ქალაქის დაწესებულებების სადღესასწაულო მართვა და გაჩირაღდნება.

✦ ქუთაისის გუბერნატორს გადაუცა საქალაქო საქმეთა საკრებულოსათვის ქალაქის საბეს დადგენილება მეორე გამგეობის წევრის ჯამაგირის მომატების შესახებ. ეს საკითხი განხილულ იქნება საკრებულოს მიერ ქალაქის სავარაუდო შემოსავალი ყასაღის განხილვის დროს.

✦ მრჩეველობის და ვაქრობის წარმომადგენელთა საბჭოს პეტერბურგში გადაუწყვეტია თებერვლის 21—გამართოს საზეიმო მეჯლისი (სადილი) რომანოვთა გვარის 300 წლის მეფობის სადღესასწაულოთ; ამ მეჯლისზე საბჭოს სურს რაც შეიძლება მეტმა წარმომადგენელმა მოიყაროს თავი. გადასახადია მეჯლისის მონაწილეობის მიღებისათვის კაცზე 35 მანეთი.

✦ თავ. იასონ გელოვანი, როგორც ისმის, ინიშნება ლეჩხუმის პოლიციის უფროსად.

✦ ბაქოში მცხოვრებ ქებურაის შეუკეთებია თავის მანქანა და ამ მოკლე ხანში თელთელში გაფრინდება.

✦ ხელ პარასკევს ქალთა წრის ჩვეულებრივი კრებაა შეიკრიბოს საბჭოს ბინაზე. აქეში ვასილი წერეთელი ისაუბრებს მეთე საუკუნის ქართულ მწერლობაზე.

✦ ალესის ქართულ სათვისტომოს ამ წინაზე გაბარიშული საღამოს შემოსელიდან ორმოცი ფრანკი გაუგზავნია ტფილელ სტუდენტის მიხეილ იშხნელისათვის, რისთვისაც ხსენებული იშხნელი ძალლობას სწორავს სათვისტომოს.

✦ გორიდან ჩვენი გაზეთის ექსპედიციის გემგეს შემდეგი ბარათი მოუვიდა, რომელიც უცილოდ მოგვყვეს: „ბატონებო! მაცივრებს ჟველი საქიციელი! რომელი წყარიდან გაიგეთ, რომ მე ეს ორი სამი კვირა დავდივარ და არც ერთჯერ შინ არ დამხედი—

— შამაო ლუკა... თუ ღმერთი გწყალს... მაღროვე...

ვედრებით ამოიკვნესა ავთმოყოფმა.

— ე, ახირებულია, ელისაბედ, თუ ჩემი ჩემ დროზე ვეღარ ეყიღე .. არ შეიძლება... შე დალოცვილო, სანამ ბანკა შეოლა არ დაამთავრებე და მერე რუსეთში არ გოუშეი არ ქნენ და... შენისთანები კი არა და იცი, რა მღიდრები ვერ უშობენ რუსეთში შვილებს? საადა სარუსეთო ფული? ვისა აქვს? ან? მითხარი ერთი! მეც ქე მყავდა შვილიშვილი სემენარიაში, მარა გამეეყიდენ და ქეი ახლა „ჩინოვნიკი"... კაი რვა თუმანი აქვს თვეში... შე დალოცვილო, ამა რავა გეწონა. ახლა, ოჯახა, შეცეცოდა ვარ... არა, მაინც, ახლა ყველგან ვღეღა სადაც კი მაქეს გაეალებული, ხომ იცი, მოხუცებულიც ვარ, ადვილიანი ვარის არის, ჩემი ფული ჩემთვის შინდა... რავქნა... ის თვეში თუ თავნიც ვეღარ მიშოვნე ნუღა დამქმდუ რები, მიწას...

— ეჰპ... მაგ გინდოდა და ესაა... მამაო ლუკა, მაკალე... შვილს ვჭლი...

კენტინთ და ნაწუეტ-ნაწუეტათ წარმოსთქვა ელისაბედმა და იმის მომჭკნარ უხეებში მკრთალ სინათლეზე სისოვლე აკიმციდა.

— რანაირათ ლაპარაკობ, ქალო რანაირათ,—დაიწყო. გულმოსულათ ღვდელმა,—რა მინდოდა. რას ამბობ, აბა ჩემს სას არ მაძლევენ შენი შვილი... სანამ შენი შვილი ჩამოვიდოდეს და ადგილს იშოვიდეს სადმე, მანამდი ეგება—მე სულიც გამაძარეს არა, ჩემო ელისაბედ, ნუ დამემღურები და.. და ქეც რომ დამეშღურო, რა ვქნა...ეს თავიდან უნდა გცოდნოდა... ბურღღულით მობრუნდა ღვდელი და ქორგა ხელში იიღო.

— უყრით მისტუმრებ მაშ, ააო?

— შამაო ლუკა... მაცალე..

— ე, არა, ყველა ღღეებზე ირყუბა...

რადგან ასთეა, სასამართლო არის და...

— ეს ორი სამი კვირაა დავდივარ და

— ეს ორი სამი კვირაა დავდივარ და

— შამაო ლუკა... თუ ღმერთი გწყალს...

— ე, ახირებულია, ელისაბედ, თუ ჩემი ჩემ დროზე ვეღარ ეყიღე .. არ შეიძლება... შე დალოცვილო, სანამ ბანკა შეოლა არ დაამთავრებე და მერე რუსეთში არ გოუშეი არ ქნენ და... შენისთანები კი არა და იცი, რა მღიდრები ვერ უშობენ რუსეთში შვილებს? საადა სარუსეთო ფული? ვისა აქვს? ან? მითხარი ერთი! მეც ქე მყავდა შვილიშვილი სემენარიაში, მარა გამეეყიდენ და ქეი ახლა „ჩინოვნიკი"... კაი რვა თუმანი აქვს თვეში... შე დალოცვილო, ამა რავა გეწონა. ახლა, ოჯახა, შეცეცოდა ვარ... არა, მაინც, ახლა ყველგან ვღეღა სადაც კი მაქეს გაეალებული, ხომ იცი, მოხუცებულიც ვარ, ადვილიანი ვარის არის, ჩემი ფული ჩემთვის შინდა... რავქნა... ის თვეში თუ თავნიც ვეღარ მიშოვნე ნუღა დამქმდუ რები, მიწას...

— ეჰპ... მაგ გინდოდა და ესაა... მამაო ლუკა, მაკალე... შვილს ვჭლი...

კენტინთ და ნაწუეტ-ნაწუეტათ წარმოსთქვა ელისაბედმა და იმის მომჭკნარ უხეებში მკრთალ სინათლეზე სისოვლე აკიმციდა.

— რანაირათ ლაპარაკობ, ქალო რანაირათ,—დაიწყო. გულმოსულათ ღვდელმა,—რა მინდოდა. რას ამბობ, აბა ჩემს სას არ მაძლევენ შენი შვილი... სანამ შენი შვილი ჩამოვიდოდეს და ადგილს იშოვიდეს სადმე, მანამდი ეგება—მე სულიც გამაძარეს არა, ჩემო ელისაბედ, ნუ დამემღურები და.. და ქეც რომ დამეშღურო, რა ვქნა...ეს თავიდან უნდა გცოდნოდა... ბურღღულით მობრუნდა ღვდელი და ქორგა ხელში იიღო.

— უყრით მისტუმრებ მაშ, ააო?

— შამაო ლუკა... მაცალე..

— ე, არა, ყველა ღღეებზე ირყუბა...

რადგან ასთეა, სასამართლო არის და...

დ ე დ ა.

(ხუთათი)

უკვე დამეა. თანდათან ყუჩდება ქალაქის მაჯის ცემა... იცლება მისი შუა გული. ყველა შინ მიეშურება, რომ ხვალ კვლავ განაგრძოს ლუკმისთვის ფუსფუსი.. ბგერ შუშა, ბეღნე კუროტან გადაგდებული, დინჯათ მიაბიჯებს და თავზე-ღრეული ითვლის მთელი დღის ოფლით ნაშოვნ გროშებს, ეგერ მდიდრული ჩაქმული ცოლ-ქმარი ხელი-ხელს გაყრილნი მხიარულათ მიმსაურებენ, ეგერ კიდევ ქალი კეკლუცათ მიარბენს ტანს და თან მისდევენ თაყვანის მცემელნი, რომელთაც ხელში უჭირავთ ქალის ნავეჭრი,—ერთმანეთს ეჯიბრებიან მისწრებული სიტყვების თქმაში, თავს აწონებენ ლამაზს...

მოღუშულმა ცამ იქეცა და რამდენიმე წამს შემდეგ ციცაბ გადმოპირდაპირ თქეშმა დაიცალა ერთმანეთს. ბაღში თავმოყრილი დაგვიანებული მოარშიყენიც.. დაცილდებიან ქალაქის ჭუჭები და თუ კიდევ ვინმე დარჩენილა, გადახურულს ეფარება და შინისაკენ მიეშურება... თანდათან მატულობს წვიმის ყეთჩა... საბრალოა, ვისაც ამისთანა დროს სახლი კარი გადახურული არ აქვს, თვარა მდიდრებს რა უჭირს იკითხოს საცოდავმა ღარიბ-ღატაკმა, რომ მისი ხვეს მოკიდებული ყაერის სახურავი წყალს ვერ დაიჭერს, ვერ დაიკავა წვიმა ქვრივის ქოხის სახურავმაც... დღრენილი ყაერიში წყალი წკურწკურით ჩაეშვა.

ხის ტახტზე გულაღმა იწვა მწერიან ქვეშაგებში გახვეული ქალი. მისი ძაღზე გაშალარავებული თმა უფრო თეთრი იყო, ვიდრე ის ბალიში, რომელზედაც თავი ედგა. კუთხეებში მიხოკილ ძველ ხახვს კიდევ ეზრუნა ჩამოკიდებული პატარა ლამპის სინათლეზე ძლიერ გაარჩევდა ადამიანი...

ავთმოყოფი სულთათ კვნესოდა. იქვე პატარა ხანდაზმულზე ჩამომჯდარი ღარიბულათ, მაგრამ კოხტათ ჩაცმული ახალგაზრდა ლამაზი ქალი წიგნს ჩასჩერებოდა და ღრმა გამოშვებით მოულარუს გადახედავდა ხოლმე.

კაპ, კაპ, კაპ... დაეცა რამდენიმე ალაგილს წვიმის წვეთი.

— დედა, შვილო... შენ აქ ხარ კიდევ?

ოდნავ გასაგონათ წარმოსთქვა ავთმოყოფმა.

— დიახ, აქ გახლავართ, ბატონო... რა გნებავდათ?

მართალთ წამოხტა ქალი, წიგნი მაგიდაზე დასდვა და ლოგინთან მიირბინა.

— ეჰ... შეგაწუხე...

— ო, რას ბძანებთ, ბატონო, რა შეწუხებაა...

— ე... ნახავ რამეს...

სანამ ჩურჩულით ავთმოყოფმა და თვალთ ბნიშნა: „შეუდგი წვიმის წვეთებს რამეო"!.

ქალი სანჭვრათ მიტრიალდა, ერთი კუთხიდან ქოთნები გამოიღო და წვიმას შეუდგა. ცოტა ხანს შემდეგ წვეთები ერთმანეთს წყაება და რამდენიმე ადგილას ჭერიდან წვრილ ნაკადათ ჩამოეშვა. ქალი ისევ მიტრიალდა ავთმოყოფთან, სანჭვროთ შუბლზე დაფარებული სოველი ტილო გამოუცვალა და მორდებულათ დაეკითხა:

— წამალს ხომ არ მიირთმეოთ, ბატონო, ჯერ?

— ა,—უპასუხა ჩუმათ ავთმოყოფმა,— არ მინდა... რათ მინდა... ვიცი აღარ მიშვილის... შუას დავლა ცივი ვარ... ვაი თუ ჩემი გოგი...

— ო, რას ბძანებთ, ბატონო,—გაწუვეთი სიტყვა ქალმა,—სასიკეთოთ რა გიჭირსთ, გული გაიმხნევეთ, ხვალ კიდევ მოვიყვან აჭამს...

— გიშველა, დედა, ღმერთმა... მარა... ტყვილი იმედია... ოჭჭ... ოავის ტკივილი ცალკე... მკლავს...

— აროფერია ბატონო, არაფერია,— ანუგეშებდა ქალი,—დედა ამას წინათ უფრო ავათ იყო, მარა...

— ჰმ,—მწარეთ გაიღიმა ავთმოყოფს, —ეტკვობ...

ამ დროს ვიღაც აივანზე შემოვიდა და ფეხები დაიბერტყა, ალმათ ტალახისაგან. ქალმა საჩქაროთ კარი გამოაღო.

— ჰა, ჰა, ჰა, ჰა, რა წვიმაა, ნამდვილი შემოდგომისა... მაისს არ დაეჯერება...

ბურღღულით შემოიკუზა ოთახში ანაფორა ამოკუდნული ბებერი ღვდელი და ქორგა დაეეცა.

— სალამო შშეიღობის... ეს... ელისაბედ წვეს?

— დიახ, ავათ გახლავსთ.

უპასუხა ღვდელმა ქალმა.

— მმ...

სანჭვა ღვდელმა და ქორგა კედელზე მიაყუდა.

ქალმა სკამი მიართვა.

— დაბძანდით.

— არა. დასაჯდომათ აღარ მცალია ვვიანაა, მარა.. მმმ... ეს კი არ არის კარგა. რამდენი ხანია რომ წეეხარ?

დაეკითხა ღვდელი მწოლარეს.

— კვირა...

წამოიკნავლა სუსტათ ავთმოყოფმა.

— კვირა... მმმ... რას იტკენ?

— სიცხე აქეს ბატონო, თავსაც იტკენს...

ელისაბედის მაგივრათ მიუგო ქალმა.

— აკმამა რაიო, თუ მოიყვანეთ?

— წამალი გამოუწერია და... ქე მირომეეს.

— მმმ... არაფერიო.

სანჭვა ღვდელმა დინჯათ და გაბუწულ წვერს თითებით ეარცხნა დაუწყო ცოტა ხანს სიჩუმე ჩამოვარდა, ქალი ისევ ზანდუკზე ჩამოჯდა. ავთმოყოფი ჭერს დაენებით მიჩერებოდა. მან კარგათ იცოდა. რაზედაც იყო მოსული ღვდელი და ელოდა ყოველ წამს იმისგან ლაპარაკის დაწყებას იმ საგნის თაობაზე... პირზე მოუთმენლობა ეტყობოდა...

— იმაზე შემოვიარე,—დაიწყო ღვდელმა,—ელისაბედ, ი გროშებზე... ბრაცენტს მაინც მომცემთქვა ვითამ, რადგან თავნს...

ელისაბედს შუბლი მწუხარეთ დაუნაოჭდა...

— ეს ორი სამი კვირაა დავდივარ და არც ერთჯერ შინ არ დამხედი—

— შამაო ლუკა... თუ ღმერთი გწყალს... მაღროვე...

ვედრებით ამოიკვნესა ავთმოყოფმა.

— ე, ახირებულია, ელისაბედ, თუ ჩემი ჩემ დროზე ვეღარ ეყიღე .. არ შეიძლება... შე დალოცვილო, სანამ ბანკა შეოლა არ დაამთავრებე და მერე რუსეთში არ გოუშეი არ ქნენ და... შენისთანები კი არა და იცი, რა მღიდრები ვერ უშობენ რუსეთში შვილებს? საადა სარუსეთო ფული? ვისა აქვს? ან? მითხარი ერთი! მეც ქე მყავდა შვილიშვილი სემენარიაში, მარა გამეეყიდენ და ქეი ახლა „ჩინოვნიკი"... კაი რვა თუმანი აქვს თვეში... შე დალოცვილო, ამა რავა გეწონა. ახლა, ოჯახა, შეცეცოდა ვარ... არა, მაინც, ახლა ყველგან ვღეღა სადაც კი მაქეს გაეალებული, ხომ იცი, მოხუცებულიც ვარ, ადვილიანი ვარის არის, ჩემი ფული ჩემთვის შინდა... რავქნა... ის თვეში თუ თავნიც ვეღარ მიშოვნე ნუღა დამქმდუ რები, მიწას...

— ეჰპ... მაგ გინდოდა და ესაა... მამაო ლუკა, მაკალე... შვილს ვჭლი...

კენტინთ და ნაწუეტ-ნაწუეტათ წარმოსთქვა ელისაბედმა და იმის მომჭკნარ უხეებში მკრთალ სინათლეზე სისოვლე აკიმციდა.

— რანაირათ ლაპარაკობ, ქალო რანაირათ,—დაიწყო. გულმოსულათ ღვდელმა,—რა მინდოდა. რას ამბობ, აბა ჩემს სას არ მაძლევენ შენი შვილი... სანამ შენი შვილი ჩამოვიდოდეს და ადგილს იშოვიდეს სადმე, მანამდი ეგება—მე სულიც გამაძარეს არა, ჩემო ელისაბედ, ნუ დამემღურები და.. და ქეც რომ დამეშღურო, რა ვქნა...ეს თავიდან უნდა გცოდნოდა... ბურღღულით მობრუნდა ღვდელი და ქორგა ხელში იიღო.

— უყრით მისტუმრებ მაშ, ააო?

— შამაო ლუკა... მაცალე..

— ე, არა, ყველა ღღეებზე ირყუბა...

რადგან ასთეა, სასამართლო არის და...

ეროვნული ბიბლიოთეკა

რო აღარაფერი სათამაშო ბავში ვარ, ოჯ ღმერთი გწყალს, რა...

წაიბურდღიული მამა ლუკამ და კარ ში გატეხა გულმოსული. ქალმა კა მიხურა.

— მმ...

ამოიკვნესა ავთმოყოფმა.

ვინ ეწყენებოდა შრომამ დასცა ის ღ არამც თუ ადგომის, ლაპარაკის ილ კი მოუსპო, ნაშეტურ მას შეშდეგ, მისი ვაჟი რუსეთს წავიდა სწავლის გასა ძღელებით, მან შრომა გაათრკეცა... ქონდა მოსაენებლა არც დღე და არც ღ მე. დღისით მღიდრების ოჯახებში დ ოდა და მრეცხაობდა, ღამით კი შინ ბო ქონდა სამუშაო და შუადამემდი მისი ღ სძინებლათ თავის მიდგა არ შეიძ ბოდა...

მისი ქმარი დურგალი იყო.

ჯერ კიდევ ორიგე ახალგაზდები იყ როცა სოფელში რაც რამ ებადათ, ვ დეს, ქალაქის განაპირას პატარა ნაკ მიწა შეიძინეს და ზედ ქოხიც წამოგ იმათი სიტყვით, ეს იმიტომ ქნეს „ქალაქში უფრო სამუშაოებაა. შვილ ქალაქში უფრო სამუშაოებაა. შვილ იქ როცა ვიქნებიან დაბინავებულნი, უფრ ადვილათ გამოვზდეთო", რაღაც ნაწი ლი გაუშვირებლათ ცხოვრობენ, მაგრ ერთ დღეს თავზე შეხი დაეცა სამ ელისაბედს... სამეშოდან გამოვარდნ ცხედარი... სამეშოდან გამოვარდნ ლიყო და ძირს დაცემიდი სული განუ ტოვებია.

დარჩა ამ ქვეყნათ ღვთის ანაბარათ სა ცოდავი ქვრივი თავისი ერთად ერთი ქით. ქმრის სიკვდილს შემდეგ დარჩა ლად სახლ-კარი და ერთიც ძროხა, ხ ნი კი საცოდავს ჯროთ კრაშიც არ ტ ჩენია. მიუხედავათ ასეთი უნუგეშო მდ მარეობისა, ქვრივი ელისაბედ სასოწ კვეთილობას არ მისცემია. ვიდრე ვ არა ბავში მერეც წელში, მაშინვე ჯიბ ზიაში მისცა, თუმცა ძლიერ კი გაუჭ და ეს საცოდავს. პირველათ ყველა წვდებოდნენ ერთი გამოსტეხვით მ ერთ დღეს გაბედულათ

დღეს, ქალაქის თეატრში წარმოდ-
ნენ ცნობილი დე-კურონელის
ტრამა „ორი ჯიბგირი“, თარგ. გ
ის მიერ. ეს ერთი საუკეთესო პი-
ნა მეელი რეპერტუარისა. ეს წარ-
ნა თეატრის კახილი ქალის სპექ-
ი იმართება. ქ-ნი ერისთვისა შვილი
ა ემსახურება ჩვენს თეატრს და
ს. სახ. პირველათ მისცა ბენე-
ობელია, ჩვენი სახოგადოება დაეს-
ა. ადგილს ამ მოსამსახურე პირსაც
ა შეიძლება მიეძღვის საერთოდ თეატ-
ის საქმეში.

ფიქრის მორევში.

ბუ და მწუხარე ფიქრები მეწვევა
ა წვრილი და ვამბობ:—ღმერთო არ
ის, მართლა არა გვეცხოს რა
ა ბრალს გვდებენ. .
ი სეკილით მივსება...
ე საუკუნეში ჩემიანი, ჩემი მი-
ი, ჩემი ღვიძლი დაძმენილ და
ა ცივილიზაციის, რო მიყვარს ჩვი
ა ჩემი მიწა, ჩემი ქვეყანა! ..
ა სიყვარულით, ამ დიდი გრძნო-
ა სკეის მძლეარებას ამოწრებსო.
ნელის?
ა ეს თავი არ გიყვარს, სჯეტა-
ა ბრალეული არა გესის...
ა იყოს აქ სადგურ!
ა მაშინვეთვალი ბრუსელებში გა-
ა ეს საკუთხე, საგნებელ
ა გადაკეთებ...
ა ულამაზესი გრძნობა, გათახ-
ა ჩრი, გაბინძურდა კალაში...
ა გამომდგარა ვილაც მ—ნი (პო-
ა ტი—ეს ან მ-უ-ნია-ნი, ან მ-ილი-უ
ა იყოს ვინმე), ერთი იმითთავი-
ა ჩვენი თავისი მასინჯი და
ა რაც კი ჩვენთვის წმიდა-წ
ა შეცდენდა და შეაღგენს—უველა-
ა ნებენდეს.
ა ეთ ვითომ „რკანის კანონით“
ა მაგრამ ვერ მოიხმარეს და
ა ში იგი „ბაბების კანონათ“ გა-
ა
ა ითვეე ხალხის ნორჩი გული,
ა ბრუყვიალი, ლამაზი სიტყვე-
ა ნადირეს, მაგრამ ამ „რკინის
ა“ თვით არა გაეგებოდათ რა,
ა ურეს, ვერ შეუფუქეს იგი ჩვენი
ა გრძობებს, ჩვენი ხალხის ბუ-
ა ტუვეყანა, ჭკვეყანა, ტიტუვეყა
ა დღეი ცვლილება ცვლი-

ნაზის გამგის ოთახში და ჩაუ-
ან მიიღეო ჩემი ობოლი, ან და
ჭკვეს წინ ყველს გამოეღიდრა-
ძახა მან გამგეს განწირულებით.
ბედს ბავშ მიიღო და მერე, რო-
ნ უწუგეშო მდგომარეობა კარ-
ო, სწავლის ქირასაც აღარ ახ-
ა. რაც შეეხებოდა სახელმძღვა-
ნებს და ტანსაცმელს, ამათ
ელისაედი თუ რძეს ყიდდა და
ოგობდა, თუ სამუშაოთ გადი-

როცა ღმერთმა გაბაუბედურა, მა-
ა გოლოთი ჩემს ქმარს უკან,
ა გოგის გულისთვის დავრჩი ცოლ-
უანასკნელ პერანგს გავიძრობ,
ა ლნებს არ დავზოგავ, უინკროთ
ა დღეებს, ოღონდ ის ქვეყანაზე
ვეთანაო... ოღონდ იმ დღეს
, რომ ის საკუთარი ნაშონი
ბას ჩამაკეცვინა“—ტატოცა
ჩირათ ელისაბედი და არც ღა-
ა თავის სიტყვას. ყმაწვილმა
ა გამბრალა, რომ არ უყრძალება
ის სიწორე, ამხანაგებში არას-
ა არაფერი გამოსხლეტილი არ

ა ბოვიდა ის დროც, როცა გოგი
ა ულდა წასულიყო სწავლის და-
ა ლათ. აქიდან იწყება სამა-
ა ბედის ზღაპრე გადაქცეული
ა რომელიც დღითი დღე აჭეშმა-
ა ილისაკე ჯან-ღონით სავსე სხე-
ა ერ ცნობებიდან ვლინა, ელის-
ა ისის მაინც არ ასკთა. ერთ
ა ეთიდან გამოგზავნილი შვილის
ა ნიერ, რომელშიაც იწერებოდა
ა ვარ და თუ ჩემი სიკეთილი
ა, რამდენიც იშოვო, იმდენი
ა მოგიგზავნეო. აქით ცეკა, იქით
ა წყალი ელისაბედი, მაგრამ
ა ელი, რამდენიც მას უნდოდა,
ა ლი. როცა ძლიერ გაუჭირდა
ა ლებს ცნობილ მევახშეს მაპა ლუ-
ა კარგათ იცოდა ისიც, თუ
ა სწორედ სისხლის ის თავის მეგა-

ლებაზე მიაყოლეს, სიტკვეც გამოეცა-
ლა მათს კანონს და უკანონობას მიუღე-
ებიან წინ, უკანონობას დასტურებენ
ყველაფერში—სიტყვაში, პასუხში, წერა-
ში, საქმეში...
და ახლა ამ „ბაბების კანონით“ კანო-
ნიერ, დათარგმანებენ, იტეხავს არ იტეხ-
ენ...
მაგრამ... ალილეია!

Пѣсня спѣта!

თანდათან გრძნობენ ამას და სულ-
მობრძანები უკან სწრაფ ძალღონეს იშვე-
ლიებენ...

„მოჯარითვენო“‘!
ვინ ჯარითობდა და კიდეც განაგრ-
ობს ამ ჯარითობას!?
მაგრამ ჯარითიც დაბალეგათ, ჩაუკი
დაუბაბუნდათ, ტაქტიც დაუკარგლათ!..

Пѣсня спѣта! დ.

დეპეშა.

ჭეტერბურგის დეპ. სააგენტოსაგან.

ო მ ი ბალკანეთზე.

ბუქარესტი. სტამბოლიდან იუწყებიან: უკანასკნელი ცეცხლის შემდეგ უნდოდათ შემოწირულება გაეწიმართათ დაშ-ვებული სასარგებლოთო, მაგრამ უცხოელმა დაწესებულებებმა უარი გაუცხადეს,— შემოწირულების ოსმალებს ვერ გადასცემთო, რადგან არ ვიცით ვის სასარგებლოთ გადადება ის 800,000 გირვან-ქა, რომელიც 1911 წ. შეკვრიებით და-შწვართა სასარგებლოთო, მაშინ კომიტე-ტის სათავეში ჭლატის თავდღომარე ამყოფი-რიზა იყო. და ფიქრობთ, ის ფუ-ლი ახალგაზდა ოსმალთა კომიტეტმა თავის სასარგებლოთო გამოიყენთო.

ლონდონი. როგორც „რეიტერი“ ატ-ყობინებდა, მოკავშირეთა მოთხოვნილება დამოკიდებული იქნება იმ ფაქტზე, თუ როდის მოითხოვს ოსმალეთი ზავის ჩა-მოგდებას. სამშვიდობო მოლაპარაკების გაზვიადების თავიდან ასაცილებლად, ზავის პირობების ხელს ბრძოლის ველზე მოაწერენ და მოკავშირეები კონტრიბუციის საკითხსაც იქვე გადაწყვეტენო. წინასწარი ხელშეკრულების უსაჭიროება პირობით იქნება დადებული, რომ ორივე მხარემ თავის ჯარის უმთავრეს ნაწილის დემობილიზაცია მოახდინოს.

სოფია. სოფიანეთის მიტროპოლიტები-მა ჩატალჯაში და ჩორლიუში დებეშით აცნობეს საკუს—ოსმალთა სისხლტიკის გამო 700 კაცამდი ჩატალჯიდან და მის მახლობელ სოფლებიდან იძულებული

ლუკამ დიდ ხელწნა-მუდარას შემდეგ ასესხა მას ფული, მაგრამ სისხლიის ფასათ. ლუკამაც კარგათ იცოდა ელისაბედის სი-ლარიბის ამბავი, მაგრამ იმან სხვა მიზნით გამოიჩინა გულკეთილობა: „იხსენი ად-გილი სამი ამდენ ფულათ ღირსო... ეგ-რია“—იფიქრა მან და ცალი ულვაში ეშმაკურათ შეათამაშა. გადიოდა თვეები, წლები და ვალი მატულობდა, ელისაბე-დი გადახთაზე არ ზრუნავდა,—ელოდა შვილის ჩამოსვლას...

„ორი თვე კიდევ უკლია ჩემ ბიჭს და.. მერე გავბედნიერდები... მევიმორებ იმ ხუცესსაც და... მეც მეშველება“—ფიქ-რობდა ელისაბედი და შრომას უმატებ-და... მაგრამ ბედისწერა სასტიკ განაჩენს უმზადებდა საკადაც მოხუცს...

ერთ საღამოს, მთელი დღე გაუწყვეტ-ლათ ნამუშევარს, შინ მისვლისათანავე მუხლთ მოეჭირა და ლოგინში გაეხვია... მისცა სიცხე და ტკივილი თავში აუვარ-და...

ეს იყო და ეს!— ამას შემდეგ ელისაბე-დი ლოგინ-დან აღარ ამდგარა.

ერთ ორ დღეს მეზობლებმაც არ იცო-დენ ელისაბედის ავთმყოფობის ამბავი, მაგრამ როცა გაიგეს, მაშინაც ძლიერ ცო-ტა ხანს ჩრებოდენ ხოლმე მასთან და მა-ლე სტოვებდენ მარტოს,—ყველას თავი-სი საქმე ჰქონდა. მესამე დღეს შემოვიდა მასთან უცნობი ახალგაზდა ქალი, რომე-ლიც სიკდილიდან აღარ მშორებია... მან აქიმიც მოიყვანა და წამლებიც იყი-და თავისი ფულით. ელისაბედი ხშირათ კითხავდა ხოლმე უცნობს ვინაობას, მაგ-რამ ვერასოდეს მისგან ჯეროვანი პასუხი ვერ მიიღო.

„მე აქვე ვცხოვრობ, ახლოს, თქვენს მეზობლითო“—მეტს არას ამბობდა...

ის მფარველი ანგელოზივით თავს დას-ტრიალებდა მომაკვდავს'.

— მე .. რა უღმერთოა...

მარცვლა-მარცვლათ ამოკაკლა კვნესით ავთმყოფმა, როცა ქალმა კარები მიუგ-დო და დაბრუნდა.

— ეჰ, ბატონო, უღმერთოა ალბათ,

იყვენ ჩარლუსთვის შეეფარებია თავი. სადაც არავითარი სახსარი ცხოვრებისა არ მოეპოვებათ. საკოვეა ბულგარეთის სამ-ხედრო ძალებს მისწერა ოსმალეთის ბარ-ბაროსობის სხვარპლთათვის იზრუნეთო.

ბუქარესტი. სტამბოლიდან იუწყებიან საკმაო რიცხვი ფიცარებისა, რომელნიც „ერთობა და პროგრესი“-ს კომიტეტს მტრულათ უყურებდა, გადაყენეს და პო-ლიტიკით გატაცებისათვის. ხეების წინა-ღმდეგ, თითქოს ადრიანოპოლში ეკეთე-ფერი კარგს მდგომარეობაში იყოსო, აქ იუწყებიან:—შურის-ძიმა სწუხს—სურსა-თი გამოეფიცა, ჯარისკაცები ბძანების ან ემორჩილებიან და ქალაქში საკმეულის სა-ბერათ დაძრწიანო.

საზღვარგარეთი.

ვენა. ავსტრია უნგრეთის სახელით ძა-ლების უფროსი სამსახურიდან გაიყიდა, ჯერითა და სტეფანეს ორდენით დაჯილდო-დოს. მის ადგილზე ვიცეც ადმირალი ჰაუ-სი დანიშნეს.

ვაშინგტონი. (ამერიკა) მოკავშირე ჯარში პრეზიდენტ მადეროს სიკვდილის წინააღ-მდეგ პროტესტის გაცხადებისთვის 90 მა-თარეშე ჯარისკაცი დახვრიტეს.

ლონდონი. თეატრში სუფრაჟისტ-ქალე-ბის მიტინგზე თავმჯდომარეთ პანკჰარსტი უნდა ყოფილიყო. მაგრამ როცა გაიგეს პანკჰარსტი დაატუსტესო, ხმაურობა ას-ტყდა. ბრძო ორატორებს სიტყვის წარ-მოსთქმის უშლიდა. დილით ფოშტის მეერ ყუთზე იერიში მიიტანეს და გააბიდეურეს და მრავალი მავთული დაწყვიტეს.

კრისტიანა 7 თებერვალს მოხდა ჩინეთის საგანგებო სახალხოლოს პირველი სხდო-მა, რომელშიაც უნდა გაარჩიოს ჩინეთის ქვეშევრდომთა საქმე, რომელიც 1912 წელს 8 იანვრის ჩრდილო რუსეთის ქვეშევრ-დომთა ამოხოცვა ბრძლებათ. სხდომას დაესწრო რუსეთის გენერალური ელჩი, რაითა თვალი ადევნოს ჩინეთის სასამართ-ლოს მიუკერძოლობას და საქმის კანონი-ერ წარმოებას.

პარაზი. პუანკარემ ელჩი ბუეოსეს და გარეშე საქმეთა სამინისტროს
რიის დირექტორი შელინი
და ანდრია პირველ წო
ნი გადასცა და უთხრ
ნის ბოძებ მაბძანა და სა
გამოგიზავნეთ. მას სურს, რომ გ
საფონტეინის რუსეთისადმი მეგობრ
დაეყვანებინა. პუანკარემ მადლობა გამო-
უცხადა მათ თანამგრძნობისათვის.

ლონდონი. გაზეთები მოითხოვენ ინგლი-

თვალი... მაგის ქცევაზე ლეტყობა—რანაი-რიკვალ!.. მაგრა არაფერია, ბატონო, ნუ გაწუხებთ და ნუ შეგაწინებსთ მაგის სიტყ-ვები, აი, ჩამოვა გოგი, მივასაკუ მოიშორებს დ.. აქ იმისთანა სახლს წვამოგაშე-რომ.. თქვენ ფიქრი ნუ გაგქვთ, მაგ მი-წას ვერ წაგართმევენთ... მაგრამ, ახლა უკ-ვე დროა და კარგს ინებებთ, რომ წა-მალს მიიირომეედეთ...

— არა... არა შვილო... როცა სიკვ-დილი მოვა!.. წამალი ფუჭია... წამიკით-ხე... წამიკითხე... კიდევ ის...

ნაწყვეტ-ნაწყვეტათ ამოიხრიხა ავათ-მყოფმა.

ქალი საჭიროთ მიტრიალდა, მაგიდი-დან წერილი აიღო და სინათლესთან მიად-ტანა, რომ ასოები უფრო გაერჩია.

„საყვარელო დედა,—დაიწყო კითხვა მან,—პირველათ ყოველისა მაგ მუდამ ჩემ თვალებში მცქერალ საყვა-რელ თვალებს. დედა, შენი გამოგზავნი-ლი ფულები მივიღე, შენ შემოგეკვეჭ-ო, რომ იცოდე რა ტკბილია ჩემთვის ეს შენი ოფლით ნაშოვნი ფულები. ნეტა თუ იდგმე გადავიხთი, დედი, შენს სა-მაგარს? მე ვშობობ, ვაი თუ ნამუშევ შრომას ეწვეი და გაწუხნოს, ო, მაშინ დამამწარებ ყოველივეს, აღარ ელირება ჩემთვის სიცოცხლე აღარაფერათ... მე შენთვის ვცოცხლობ, შენ გეკუთვნის ჩემი არსება... ახლა შვიდობით. მალეთ მე მოვიხ დამლიეს. ჩავიბარებ თუ არა უკანასკნელ დგზამენს, მაშინვე შენსკენ ვისწრაფვი... დედაკოცნი ჩემს ძვირფას ძეძეებს.

გოგი.

— ო3333.

სუსტათ ამოიოხრა ავთმყოფმა და ბუტუტვე სინათლეზე იმის თვალის ბეწვებ-ზე სისოველე აკამკამდა. ქალმა წერილი ისევ თავის ადგილას დააგდო და ჩაილა-პარაკა:

— ვინ იცის, ბატონო, იქნება დღეს ან ხვალ კიდეც მოვიდეს თქვენი შვილი... და გააკერტყლა.

ავთმყოფს ქვედა ტუჩი აუთამაშდა... ის უხმოთ სტიროდა.

სის ჰაერის ფლტი გააძლიერონ და ჰა-ერში მფრინავთა კანონ ს განხორციელე-ბა, რომ დარაჯებს ნება ეძლეს სროლა დაუწყოს მფრინავს თუ პირველ მბძან-ბასაინც ვერას არ დაემორჩილა.

ესპანიაში დატუსტებულ პანკორსტის მოკავშირეთა ორკომისიის შეკრებაც ესპანეთის ქალაქ ავილაში შეიქრა, რამაც ბრაზი მხრით სტეპა და შ-ქარა გამოიწ-ვია.

რუსეთი.

სოფოსწრაფსი. პალატაში ათი ბრალდე-ბულის საქმის განხილვას შეუდგენ, რო-მელთაც კანონის საწინააღმდეგო ოპერა-ციებში მონაწილეობა ბრალებებათ. მათ-ვარი დამწაშავეთ როსტოვში სლუზებრგის ფირმის წარმომადგენელი, რომელსაც სა-ერთო მორიგო ბანკში დაგირავებული პუ-რი გაუყიდია.

პეტერბურგი. მართლმადიდებლობის აღ-მსრებელი უწყება კანონპროექტს ამუშა-ვებს და მინისტრთა საბჭოში უნდა შეი-ტანოს. რომ სამრეველო სკოლების ინ-სპექციის პირთა ნივთიერი მხარე გაიუმ-ჯობესონ.

მოსკოვი. სამხრეთ კრებამ რომანოვე-ბის გვარ 300 წლ. იუბილეს აღსანიშ-ნავათ ქარხნებში დამარცხებული მუშათა-თვის სამკურნალოთ ასაშენებლათ 500 ათასი მანეთი გადადგა.

ბალკანეთის ომის სარჩულის.

ერთ თვეზე მეტი ვასტანა ბალკანეთის მოკავშირეთა და ოსმალეთს შორის დრო-ებით მორიგებამ. ლონდონში შეკრებილ-მა ელჩთა დიპლომატებმა ვერა გააწყეს და ბოლოსდეი ვერ დასრულეს ნაკლი-ნი მასაც. ერთი მხრით ოსმალების არ დათ-მობამ და მეორეს კი ბალკანელების ზედ მეტმა მოთხოვნილებამ გააწყვევა საქმე და კვლავ დაიწყო ომი, კვლავ ამეტყველდა იარაღი. ხელახლავ იღერება აუარებელი სისხლი უდანაშაულო ხალხისა და ისმის გულშემზარავი კვნესა-ტანჯვი დაჭრილ-თა და მათი მშობლებისა. ძირითადი მი-ზეზი ომისა ბალკანეთის კავშირის ქონდა დასახული, რასაც ოსმალეთი ვერ ურიგდე-ბოდა. ბალკანეთის კავშირის ქონდა ოსმალეთის ევროპიული ნაწილის ნაწილის თითქმის ნახევარი. ამ ნაწილის მოსახლეობა ქრისტიანი იყო და ოსმალეთის ხელისუფლება ამ ნაწილს ვერ ეგუებოდა. ამიტომ ბალკანელებს ეს ნაწილი ოსმალეთისაგან უნდა გამოეყოთ და ეს ნაწილი ბალკანეთის კავშირის ქონდა შეერთებული.

ᲭᲣᲠᲭᲚᲔᲣᲚᲝᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲐᲕᲔᲯᲣᲚᲔᲣᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲐᲦᲐᲖᲘᲐ Ქ ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲨᲘ

შ. ს. შილიპოვისა

ᲛᲐᲜᲘᲡ, ᲝᲠᲛᲐᲜᲘ ᲓᲐ ᲡᲮᲕᲐᲓᲐᲡᲮᲕᲐ ᲡᲐᲮᲘᲡᲘᲡ ᲥᲐᲦᲐᲚᲓᲔᲜᲔᲑᲘ, ᲧᲐᲕᲐᲜᲓᲜᲔᲚᲘ ᲓᲐ ᲡᲮᲕᲐ ᲡᲐᲛᲗᲐᲮᲣᲠᲝ ᲬᲘᲜᲔᲚᲘ. ᲡᲐᲛᲒᲠᲔᲑᲘ, ᲜᲐᲗᲘᲡ ᲡᲐᲛᲗᲐᲮᲣᲠᲝᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲧᲕᲔᲚᲐᲠᲒᲕᲐᲠᲘᲡ ᲙᲣᲠᲢᲙᲣᲚᲘ: ᲡᲐᲮᲔᲚᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲚᲘ ᲑᲝᲠᲪᲚᲘᲡ ᲓᲐ ᲛᲐᲜᲘᲡ ᲡᲐᲭᲘᲜᲔᲚᲘ, ᲡᲐᲙᲣᲗᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲮᲕᲐ ᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲘ ᲡᲐᲮᲘᲡᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲡᲬᲐᲠᲘ ᲓᲐ ᲛᲝᲒᲖᲐᲕᲠᲝᲑᲘᲗᲘ ᲛᲐᲡᲐᲚᲐ ᲛᲝᲛᲮᲛᲐᲠᲔᲑᲚᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ. ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲘ ᲛᲔᲥᲐᲜᲘᲖᲛᲘᲗ ᲓᲐ ᲛᲝᲜᲘᲛᲣᲠᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣ